

Όσιοι Σπυρίδων και Νικόδημος Οι εν τω σπηλαίω (2024)

31 Οκτωβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

31 Οκτωβρίου ...

Όσιοι Σπυρίδων και Νικόδημος Οι εν τω σπηλαίω ...

Ο Μακάριος Σπυρίδων καταγόταν από φτωχή και άσημη οικογένεια , ήταν αγράμματος και τραχύς στους τρόπους , αυθόρμητος και ανεπιτήδευτος ,

χωριάτης για τους αριστοκράτες , αγροίκος για τους μεγαλωμένους στα σαλόνια , μωρός για τους σοφούς του κόσμου τούτου ...

Ξεπέρασε σε αξία , τους σοφούς , τους ισχυρούς και τους ευγενείς , με την ανώτερη Πνευματική Του ζωή και με τα Θεάρεστα έργα της Αρετής Του ,

με την Ασκητική βία και με τον φόβο Του Θεού , που είναι η αρχή και η πηγή της πραγματικής σοφίας ...

Ο Σπυρίδων πήγε στη Μονή των Σπηλαίων , άρχισε την τραχεία Ασκητική Του ζωή το 1139 μ.Χ.. , δεν ήξερε γράμματα και δεν μπορούσε να μελετά τα Ιερά βιβλία , αυτό Τον γέμιζε θλίψη ,

Προσευχήθηκε ολόκαρδα στον Κύριο να Του δώσει Φωτισμό και Δύναμη για να μάθει ανάγνωση ...

Με σκληρή προσπάθεια , σε πολύ λίγο χρόνο έμαθε να διαβάζει , ήταν απερίγραπτη η χαρά Του που μπορούσε να Μελετά τα Θεία Λόγια Του Κυρίου και τα Θεόπνευστα έργα Των Αγίων ,

έμαθε απ' έξω ολόκληρο το ψαλτήρι , το έλεγε με Ευλάβεια και ψυχική μέθεξι , την ώρα που εργαζόταν με υπομονή και επιμέλεια στα Διακονήματα του Μοναστηριού ...

Ηγούμενος ήταν ένας μεγάλος Νηστευτής και Αγωνιστής Ιερομόναχος , Ο Μακάριος Ποιμήν ,

βλέποντας την καθαρότητα , την ακακία , την Ευσέβεια και την φιλοπονία Του υποτακτικού του Σπυρίδωνος ,

Του ανέθεσε το Ευλογημένο Διακόνημα του Προσφοράρη , έφτιαχνε τα πρόσφορα για το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και για αυτό ήταν ολόχαρος και συγκινημένος βαθιά ...

Με ψαλμούς , ύμνους , ωδές Πνευματικές και με την Αδιάλειπτη Ευχή Του Ιησού Χριστού , εκτελούσε τη Θεοφιλή Διακονία Του Ο Δίκαιος Σπυρίδων ,

έκοβε ξύλα , έκαιγε το φούρνο , κοσκίνιζε το αλεύρι , έπλαθε το ζυμάρι , εκτελώντας τη συνήθη εργασία του ...

Άναψε φωτιά στο φούρνο για να ψήσει τα πρόσφορα που είχε ετοιμάσει , ξαφνικά μια σπίθα πήδησε μέσα από τις φλόγες και πετάχτηκε μέχρι το καλαμένιο ταβάνι που άρπαξε αμέσως φωτιά ,

αμέσως Ο Δούλος Του Θεού έβγαλε το μανδύα του και έκλεισε με αυτόν βιαστικά το άνοιγμα του φούρνου ...

Έπειτα έβγαλε το τρίχινο πουκάμισο Του , έδεσε τα μανίκια μεταξύ τους , έτρεξε στο κοντινό πηγάδι και το γέμισε νερό , επιστρέφοντας φώναξε , Αδελφοί - Βοήθεια φωτιά – τρέξτε ,

έτρεξαν οι Αδελφοί με κουβάδες αλλά τι να δουν , ο μανδύας με τον όποιο είχε κλείσει τον αναμμένο φούρνο , ήταν εντελώς απείραχτος από τη φωτιά ...

Και το δεμένο πουκάμισο ήταν γεμάτο νερό , σαν ασκή στεγανό και δεν άφηνε ούτε μια σταγόνα να χυθεί , με το νερό εκείνο έσβησε Ο Μακάριος τη φωτιά , χωρίς να χρειαστεί τη βοήθεια των Αδελφών Του ,

Δόξασαν Τον Θεό , που η Χάρη Του ολοφάνερα επισκίαζε και βοηθούσε Τον Αδελφό τους ...

Βοηθός Του Σπυρίδωνος ήταν Ο Μοναχός Νικόδημος , Ευλαβέστατος και υπάκουος , αληθινά νεκρός για τον κόσμο , τη σάρκα και το σαρκικό θέλημα , προσπαθούσε πάντοτε με ζήλο και επιμέλεια να Μιμείται Τον Ευλογημένο Σπυρίδωνα ,

τόσο στους χειρωνακτικούς κόπους , όσο και στο Θεάρεστο ήθος , στην Αδιάλειπτη Προσευχή και στον Ενάρετο Βίο Του ...

Οι δύο Όσιοι , Σπυρίδων και Νικόδημος Διακόνησαν Θεοφιλώς το Μοναστήρι Τους για τριάντα χρόνια σαν Προσφοράρηδες ,

Κοιμήθηκαν Ειρηνικά εν Κύριο σε βαθύ γήρας , πήγαν να συναντήσουν Τον Ποθούμενο Ιησού Χριστό , τον Άρτο της ζωής , Τον Εσθιόμενον και μηδέποτε δαπανώμενον

Ανάμνηση των Εγκαινίων Του Πατριάρχου Ευκτηρίων ...

Μάλλον πρόκειται για τα Εγκαίνια Ναού ,

κατά τον Πατμιακό Κώδικα

Άγιοι τρεις Μάρτυρες οι εν Μελιτινή ...

Τρεις συντριβέντες Μάρτυρες σκέλη ξύλοις ,
Τα μακρά συντρίβουσι της πλάνης σκέλη ...

Οι Άγιοι τρεις Μάρτυρες οι εν Μελιτινή Μαρτύρησαν ,

Τους συνέτριψαν τα σκέλη